Až oči mé se rozevřou (I Close My Eyes And Count To Ten) - Simonová Yveta

Je to dlouhé čekání
i když naděje mé neklesnou,
jsou to smutná, smutná klekání
s nocí bezesnou.

Barvou slzí se den začerná,
přesto nejsem ti dál nevěrná,
já oddaná, čekám na pána,
jenom s kterým chci být důvěrná.

Oči mé se rozsvítí
až budeš stát zas nade mnou,
nachytám tě do sítí,
já ale síť mám příjemnou.

Tvá ústa, co jsou hřejivá,
tvou náruč, co zlá nebývá,
ať krásně, mírně se cítíš ve vězení.

Až oči mé se rozevřou,
ty musíš tam nad mým lůžkem stát,
mně hoří dech a ruce vřou,
proč nechceš sám před mým lůžkem stát.

Byl jsi cizí jak řeč Aztéků,
měl jsi tisíc a pár převleků,
pryč unikáš, tam se zamykáš,
teď je konec tvých útěků.

Oči mé se rozsvítí
až budeš stát zas přede mnou,
síla má tě zachytí,
já sílu mám a tajemnou.

Je sladká a též bolavá
a láska se jí říkává,
ta síla tě uvězní
sto nocí, sto dní.

Až oči mé se rozevřou,
ty musíš tam nad mým lůžkem stát,
mně hoří dech a ruce vřou,
proč nechceš sám před mým lůžkem stát.

Mně hoří dech a ruce vřou,
proč nechceš sám před mým lůžkem stát,
mně hoří dech a ruce vřou.